

Contracten en campagnes

Toen het nog mocht, hadden wij het bij ons thuis vaak over vrouwelijke logica. En dan grinnikten we er zo'n beetje bij. Want als je aan een op zich neutraal begrip als 'logica' iets toevoegt, dan doe je er eigenlijk iets vanaf. Het is ineens niet meer de logica van iedereen. Net zoals de god van Plato, toch net wat minder is dan Dé God. Die is van iedereen. Dus meer. In hun berichtje in dit weekblad, creëert Gemeentebelang ook zo zijn eigen logica.

Het gaat over het contract tussen Dé Gemeente en Dé Bank. Het bestuur van de gemeentelijke belangenvereniging van oudere jongeren (ik mag wel zeggen: zééér oudere jongeren) zal blij zijn als dat contract getekend is. Zij hebben zich altijd sterk gemaakt voor het centrumplan. Melden ze. Sterker nog, zonder centrumplan waren ze geeneens in het college gaan zitten. Beweren ze. Alsof Cees zijn argumenten zwaarder wogen dan Ingrid's zitvlees.

Maar goed: als het contract eenmaal getekend is, dan zijn we weer een stuk verder. En ik slik dat allemaal voor zoete koek. Want ik ben zo'n onnozele die ervan uitgaat dat iedereen de waarheid spreekt, totdat het tegendeel bewezen is. Maar wat schrijft Gemeentebelang even verder in zijn stukje? En let wel: ik heb het nog steeds over de eerste vijftien regels of zo.

Daar staat: 'Wij zijn dan ook heel benieuwd naar de inhoud van het contract.'

Echt waar.

Gemeentebelang is stevig voor de ondertekening van een contract, en is benieuwd naar de inhoud ervan. Belangeloze logica. Children of a lesser God.

Maar eerlijk is eerlijk, er volgen nog drie regels toelichting: 'Voor ons is het van belang [...] dat de woningen die erboven gepland zijn voor iedereen toegankelijk zijn.' Nou ben ik misschien wel erg op m'n eigen, maar ik zou er niet graag wonen. In zo'n huis dat voor iedereen toegankelijk is. En Cees en Ingrid en Rinus ook niet, denk ik.

Ander nieuws. De campagnes zijn begonnen. Hebt u die van D66 langs zien komen? Twee weken geleden een piepklein advertentietje: 'D66 prikkelt de hele raad. (wordt vervolgd)'

1 bij 4 cm. Meer was het niet. Maar geniaal in zijn eenvoud. Vooral dat 'wordt vervolgd' smaakte naar meer. Bovendien zag ik Herman Räkera al als een gezellig stekelvarken langs de tafeltjes kuieren. Terwijl hij zich zo hier en daar eens lekker tegen een kuit aanschurkte.

Het weekblad van vorige week heb ik drie keer nagespeurd op Hét Vervolg. Maar niks hoor. Het geld was op. De campagne voorbij.

Maar inmiddels zijn er wel twee records gebroken. Dat van de kortste verkiezingscampagne aller tijden. En natuurlijk de snelst verbroken verkiezingsbelofte van de volgende raadsperiode.

Knap werk.